

Skříně a skříňky – funkce vs. design

Skříně a skříňky patří do kategorie úložného nábytku. Očekává se od nich tedy, že budou plnit především tuto funkci. Současný životní styl ale vyžaduje více. Bydlíme často v malých bytech, kde však díky moderním technologiím trávíme stále více času, a to nejen odpočinkem, ale také prací. Na jedné straně musíme řešit optimální využití prostoru, který máme k dispozici a který nám nedovoluje plýtvat místem, na druhé straně se chceme cítit příjemně. Jelikož jsou skříně a skříňky součástí interiéru, podílí se přímo na utváření jeho atmosféry, ovlivňují jeho útulnost a tudíž celkovou pohodu. Pro inspiraci přinášíme několik postřehů od předních evropských výrobců.

Autor: Radomír Čapka
Kontakt: radomir.capka@gmail.com
Foto: autor

Rohová alternativa

Pro využití rohů místností se v nábytkových sestavách používají rohové skříně.

Ty ale vzhledem k manipulačním požadavkům mívají jen omezené rozměrové možnosti. Pro rozměrnější aplikace (např. kvůli efektivnějšímu využití rohové

Rohová šatníková sestava ve studentském pokoji (Möbelfabrik Rudolf)

Detailní pohled na spodní a horní část sestavy

Šatní skříň německé společnosti Wiemann

Po otevření obou dveří ze skříně vznikne malá šatna

ho prostoru) výrobci nábytku nabízí různé alternativy. Jednou z nich je použití dvou samostatných skříní, z nichž jedna může být navržena např. jako šatník a druhá jako prádelník. Německá společnost Möbelfabrik Rudolf, zaměřená na sériovou výrobu nábytku z lamina, využila tuto kombinaci tak, že obě skříně (široký šatník a úzký prádelník) přistavila k sobě pod úhlem 90° a vytvořila z nich rohovou sestavu. Vnitřní bok prádelníku částečně překrývá prostor šatníku, takže přístup do této jeho části je poněkud omezený, nicméně je možný. Skříně jsou k sobě upevněny pomocí spojovacího kování. V horní části je k půdám obou skříní připevněna deska ve tvaru rovnoramenného trojúhelníku, která uzavírá horní stranu vzniklé rohové sestavy. Přední strana je uzavřena dvoukřídlymi dveřmi, přičemž každé křídlo je pomocí 5 respektive 4 závěsů přichyceno k boku jedné skříně. V zavřeném stavu jsou obě křídla v jedné rovině. Na vnitřní ploše jednoho křídla je připevněno vysoké zrcadlo.

Pro oživení poněkud fádního vzhledu rohové sestavy a pro „rozbití“ její jednotilé plochy použil výrobce poněkud kýčovitý dekorativní prvek v podobě svislé niky vsazené do rohu skříně v oblasti přechodu mezi dveřmi a bokem. Nika je součástí korpusu a je trvale přístupná přes otvory vyřezané ve dveřích a v boku skříně. Po otevření dveří ale vytváří ostrý a nejspíš i nebezpečný výstupek do prostoru. Z funkčního hlediska je zde zcela zbytečná.

Šatna ve skříní

Jako „minišatna“ byla navržena robustní šatní skříň německé společnosti

Wiemann. Její celková robustnost je dána za funkčnost, respektive za snahu designérů o co nejefektivnější využití vnitřního prostoru pro ukládání šatstva a prádla při dosažení optimálních ergonomických parametrů. Tento relativně rozměrný šatník o šířce cca 2 m, o zhruba stejné výšce a o hloubce asi 80 cm je alternativním řešením pro vyznavače šaten, kteří pro zřízení skutečné šatny nemají možnosti. Základ skříně tvoří asi 40 cm hluboký korpus s pevnou zadní deskou a s vnitřním členěním pomocí 2 svislých mezištěn, 11 vodorovných polic a 4 zásuvek. Středové prostory (horní a spodní), určené pro ukládání šatstva, jsou opatřené šatními tyčemi. K zadní desce, která na bocích a nahoře obrys korpusu přesahuje, jsou na každé straně pomocí tří robustních závěsů připevněny otočné dveře. Ty jsou konstruovány jako polo-

uzavřený box s jedním bokem a půdou, opatřený z vnitřní strany svislou mezištěnou a policemi. Levé dveřní křídlo je navíc na vnitřní straně osazené vysokým zrcadlem. Po otevření dveří do pravoúhlé polohy vznikne malá šatna se třemi regály. Úložný prostor celé skříně je tak rozdělen do tří samostatně přístupných částí, jejichž hloubka nepřesahuje 40 cm. Ukládání je díky tomu velmi přehledné a uložené šatstvo a prádlo snadno dostupné.

Nevýhodou tohoto řešení je to, že dveře kvůli své „trojrozměrné“ konstrukci při otevírání zabíhají asi 80 cm do prostoru vedle skříně. Tento prostor tak musí zůstat volný a tím pádem nevyužitý. Nabízí se tedy otázka, zda efekt šatny není v tomto případě na úkor funkčnosti, když by bylo možné celý prostor, včetně volného místa po stranách, vyřešit ▶

Detailní pohled na řešení úložného prostoru ve dveřích

Moderní sekretář od společnosti Christine Kröncke

Vnitřní uspořádání sekretáře

standardní šatní skříní s posuvnými či otočnými dveřmi.

Moderní sekretář DINO od Erica Jourdana (Ligne Roset)

Domácí minikanceláře

Podobu skříně či skříňky mají i tzv. domácí minikanceláře neboli sekretáře, kterými zejména v menších bytech řešíme absenci plnohodnotné pracovny. Pořizují si je ale i lidé, kteří potřebují pracovat „za stolem“ jen příležitostně a tudíž plnohodnotnou pracovnu nutně nepotřebují. Hlavní výhodou těchto minikancelářů je to, že stačí zavřít dveře – a je ukryto.

Současné moderní sekretáře jsou nabízeny ve všech cenových kategoriích. Jelikož se tento solitérní nábytek umísťuje zpravidla do obývacího prostoru, pak zejména v kategorii střední a vyšší hraje jeho design jednu z rozhodujících rolí při výběru. Samozřejmě při zachování plné funkčnosti. Podstatné tedy je, aby se za dveřmi sekretáře ukrýval přehledný a ergonomicky dobře řešený úložný prostor pro počítač, laptop

nebo tablet, případně tiskárnu, dále pro digitální nosiče dat, důležité papírové dokumenty, psací a kancelářské potřeby. Musí umožňovat připojení k síti a tudíž by měl být vybaven různými druhy připojení a také osvětlením. Pracovní plocha bývá obvykle řešena formou sklopné desky (klopny), která ve zvednuté poloze uzavírá určitou část pracovního prostoru.

Pro ukázkou jsme vybrali dvě varianty sekretářů s moderním designem – jeden z nabídky firem Christine Kröncke a druhý od Ligne Roset. Sekretář DINO od Ligne Roset, jehož autorem je Eric Jourdan, je řešen podobně jako šatník Wiemann, to znamená, že obě jeho dveřní křídla jsou pojata jako korpusy s vnitřním členěním pro ukládání.

Existují ale i jiná řešení skryté domácí minikanceláře, než je sekretář – ať už v klasickém či moderním pojetí. Jako

Vnitřní uspořádání sekretáře

zajímavý nápad se jeví pracoviště, jehož návrh ve formě prototypu představil Atelier Graff. Jedná se o skříňku, která má podobu velkého kufru postaveného na bok. Oba díly tohoto „kufru“, spojené vzájemně pomocí otočných závěsů a na spodní straně opatřené nábytkovými kolečky, jsou uvnitř vybavené regálovým úložným systémem a pracovní deskou ve tvaru pravoúhlého rovnoramenného trojúhelníku. Deska je každým ramenem připojena k jedné polovině skříňky, kterou tak fixuje v rozevřené pozici. Pracovní deska je zhotovena ze dvou polovin, aby bylo možné ji složit a zavřít do kufru. Na představeném prototypu byly obě poloviny vzájemně spojeny a zafixo-

Minikancelář podle představy Atelieru Graff

Pracovní deska je složena ze dvou částí

vány pomocí dvou bednových uzávěrů a proti prolomení na přední hraně opatřeny zapuštěným perem. Podle vyjádření autora projektu šlo o provizorní řešení a cílem prezentace bylo představení myšlenky. Samotné konstrukční provedení na své dotažení do finální podoby teprve čekalo.

Televizní skříňka

Princip kufru, popsany v předchozí kapitole, využila i německá společnost Die Collection pro solitérní úložný nábytek, který je kombinací televizní skříňky a knihovny. Jedna polovina skříňky slouží jako knihovna, druhá je řešena z vnější strany

rovněž jako knihovna a z vnitřní strany je uzpůsobena pro instalaci, potažmo uschování ploché televize. Skříňka v kontextu s tématem našeho článku řeší jak design interiéru, tak i jeho funkčnost a ergonomii. Umožňuje totiž složit nábytkovou sestavu do poloviční velikosti, což uvítají především majitelé malých bytů. ■

Televizní skříňka a knihovna v jednom (Die Collection)

